14/08/2020

Αν μιλούσαν οι θαυματουργές εικόνες της Παναγίας…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

“Τόσα «σύννεφα» υπάρχουν γύρω μας και απειλούν να φέρουν πολλά δεινά, εθνικά και ατομικά, κι εμείς δεν καταφεύγουμε στην Υπέρμαχο Στρατηγό, στην πρέσβειρα, στην σώτειρα του Έθνους και του λαού μας, με πίστι και με ικεσίες ευγνωμοσύνης” αναφέρει ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς, στην ποιμαντορική του εγκύκλιο και την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και προσθέτει: “Ψυχρανθήκαμε πολύ, αγαπητοί. Ούτε οι αρετές της Παναγίας μας συγκινούν, ούτε η σκέπη της και η προστασία της μας ενισχύουν. Τρέμουμε, έχουμε ταραχή, ζούμε τον φόβο και την αγωνία, βλέπουμε συνεχώς κινδύνους εμπρός μας και γύρω μας. Όμως την παντοδύναμη, χάριτι Θεού, Μητέρα μας δεν τη φωνάζουμε, δεν της ζητούμε βοήθεια, γιατί χάσαμε την αγνή πίστι, την ζωντανή, την καθαρή, την αταλάντευτη πίστι στον Σωτήρα Χριστό και την αγάπη μας στην Παναγία”.

“Ως απόδειξη αυτών, είναι ότι επηρεασμένοι από όλες τις αλλότριες φωνές αυτόχθονες και ξένες, οι οποίες δεν τιμούν αληθινά τον Κύριο και την Παναγία σήμερα, κλονιστήκαμε κι εμείς, ολιγοπιστούμε και φοβόμαστε ακόμα και τα φρικτά

Μυστήρια, τα οποία μας προσφέρουν το Πανάγιο Σώμα και το Αίμα του Θεανθρώπου Κυρίου μας” υπογραμμίζει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟ

Ο ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Πρός τόν ἱερόν κλῆρον, τίς μοναστικές ἀδελφότητες
καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς καθ’ ἡμᾶς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,
Μιὰ «ὅασι» εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τὴν ὁποία ζοῦμε σήμερα. Μιὰ «ὅασι» δροσερή καί πνευματικὴ, ἡ ὁποία μέσα στὴ ζέστη τῶν πειρασμῶν τοῦ καλοκαιριοῦ, τὴν πολύβουη ταραχὴ καὶ σύγχυσι τῆς κοινωνίας, δροσίζει, ἀναζωογονεῖ καὶ εἰρηνεύει τὶς ταλαιπωρημένες ψυχές.
Ἡ Κοίμησι τῆς Παναγίας μας δὲν ἔχει τίποτα τὸ κοινὸ μὲ ὅσα συμβαίνουν στὴν κοίμησι τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἔχει οὔτε πένθος καὶ δάκρυα, οὔτε κατήφεια καὶ πόνους. Εἶναι ἑορτὴ χαρᾶς, εἶναι πανήγυρις θριάμβου καὶ δόξης. Σκορπίζει ἐλπίδα, δύναμι, παρηγοριά, στήριγμα καὶ βοήθεια σὲ ὅλους μας.
Σήμερα, ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πλησιάζουμε τὴν χαριτόβρυτο εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας, τὴν ἀσπαζώμαστε μὲ εὐλάβεια καὶ υἱικὸ σεβασμὸ καὶ χαίρουμε γιὰ τὴ δόξα τῆς μεγάλης μας Μητέρας.
Βλέπουμε στην εἰκόνα, τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ τῆς Παναγίας μας, Ἰησοῦ Χριστὸ, νὰ ἔχει στὰ χέρια του τὴν παναγία ψυχή της. Καὶ γνωρίζουμε ὅτι ἡ Κυρία Θεοτόκος, μετὰ τὴν Κοίμησί της καὶ τὸν ἐνταφιασμό της στὴ Γεθσημανῆ, μόνο τρεῖς ἡμέρες ἔμεινε στὸν τάφο, γιατί ἀναστήθηκε ὅπως ὁ Υἱός της καὶ ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μας «πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».
Ἀξιώθηκε τῆς μοναδικῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ δόξης, διότι μόνη αὐτὴ στὸν κόσμο ἀναδείχθηκε Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας ὡς ἀνθρώπου, τὸν ἀνέθρεψε, τὸν κράτησε στὰ χέρια της, τὸν διηκόνησε ὡς ἄνθρωπο. «Μετέστη πρὸς οὐρανόν», ἀλλὰ δὲν «κατέλιπε τὸν κόσμον ἐν τῇ κοιμήσει καὶ τῇ μεταστάσει της».
Ἡ Παναγία μας, ὅσο ἔζησε τὴν ταπείνωσι καὶ τὴ σιωπὴ ἀκολουθώντας τὸν Κύριο, τόσο ἔδειξε τὴν παρουσία της καὶ τὴν πρόσφορά της μετὰ τὴν Κοίμησί της. Ὡς μητέρα τῆς Ζωῆς, σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς γῆς κάνει αἰσθητὴ τὴν παρουσία της, θαυματουργεῖ, ὁμιλεῖ, κλαίει, δακρύζει, μυροβλύζει, φαίνεται ζωντανή. Ἁπλώνει τὰ ἄχραντα χέρια της πάνω ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν, μπαίνει στὰ χειρουργεῖα, θεραπεύει ἐπιδημίες καὶ ἀθεράπευτες ἀσθένειες, ταξιδεύει σὲ θάλασσες καὶ στεριές.
Δὲν μποροῦμε νὰ κρύψουμε «τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων» της. Ἰδιαιτέρως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες γνωρίσαμε καὶ γνωρίζουμε τὴν

Παναγία μας στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Ἔθνους μας καὶ στὴν προσωπική μας ζωή.
Ἀφ' ὅτου οἱ Ἕλληνες ἀγκάλιασαν τὴν Πίστι στὸν Υἱὸ καὶ Θεό της, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἔκαναν τὴν Παναγία μας Μητέρα τους, προστασία καὶ ὁδηγήτριά τους. Τὴν κατέστησαν πολιοῦχο στὴ νέα πρωτεύουσα, τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, τὴν ἀνέδειξαν Ὑπέρμαχο Στρατηγό, τὴν ἔκαναν σύμβολο τοῦ πολιτισμοῦ τους.
Ἡ Παναγία μας δὲν ἄφησε ποτὲ τοὺς Ἕλληνες χωρὶς προστασία. Μαζί της οἱ Βυζαντινοὶ πρόγονοί μας ἐπολέμησαν στὶς ἐπάλξεις τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ συνέτριψαν τοὺς βαρβάρους λαούς. Μὲ τὸ ἱερὸ λάβαρό της ἐκήρυξαν τὴν ἐπανάστασι οἱ σκλαβωμένοι ραγιάδες. Κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη της ἀγωνίστηκαν οἱ στρατιῶτες μας στὰ βουνὰ τῆς σημερινῆς Ἀλβανίας καὶ συνέτριψαν τὸν Ἄξονα.
Κάθε ἐλεύθερος τόπος τῆς πατρίδος μας ἐλευθερώθηκε μὲ τὴν ἀγάπη, τὴν σκέπη καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας. Ἂς θυμηθοῦμε πόσα δεινά, φοβερές ἀσθένειες, ἐπιδημίες καί θανατηφόρες πληγὲς ἀπέτρεψε καί ἀπομάκρυνε ἡ Παναγία μας! Ἂν μιλοῦσαν οἱ θαυματουργὲς εἰκόνες της, στὴν Ἑλλάδα, στὸ Ἅγιον Ὄρος, θὰ μᾶς ἐξιστοροῦσαν τίς συγκλονιστικὲς σωτήριες ἐπεμβάσεις της.
Γονατιστὴ ἡ Παναγία μας στὸν θρόνο τῆς Χάριτος, ποτὲ δὲν παύει νὰ προσεύχεται γιὰ τὴν προκοπή, τὴν πρόοδο, τὴν σωτηρία τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Ἑλλήνων.
Παρόλο πού γιά τόσα πρεσβεύει καί τόσα προσφέρει ἡ Παναγία μας στοὺς Ἕλληνες, οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες δὲν ἀπαντοῦν στὴν μεγάλη μας Μητέρα μὲ εὐγνωμοσύνη, μὲ σεβασμό, μὲ πίστι, μὲ τιμές. Δὲν πιστεύουν στὴν προστασία της καὶ τὴ θεία δύναμί της, δὲν τὴν τιμοῦν, δὲν τὴν ἐπικαλοῦνται. Ὅπως λέει ὁ Φώτης Κόντογλου «Σήμερα εἴμαστε ἄπιστοι, ἀκατάνυχτοι, χωρὶς εὐσέβεια καὶ εὐλάβεια».
Τόσα «σύννεφα» ὑπάρχουν γύρω μας καί ἀπειλοῦν νὰ φέρουν πολλὰ δεινὰ, ἐθνικὰ καὶ ἀτομικὰ, κι ἐμεῖς δὲν καταφεύγουμε στὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγό, στὴν πρέσβειρα, στὴν σώτειρα τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ μας, μὲ πίστι καί μὲ ἱκεσίες εὐγνωμοσύνης.
Ψυχρανθήκαμε πολύ, ἀγαπητοὶ. Οὔτε οἱ ἀρετὲς τῆς Παναγίας μᾶς συγκινοῦν, οὔτε ἡ σκέπη της καὶ ἡ προστασία της μᾶς ἐνισχύουν. Τρέμουμε, ἔχουμε ταραχή, ζοῦμε τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία, βλέπουμε συνεχῶς κινδύνους ἐμπρός μας καὶ γύρω μας. Ὅμως τὴν παντοδύναμη, χάριτι Θεοῦ, Μητέρα μας δὲν τὴ φωνάζουμε, δὲν τῆς ζητοῦμε βοήθεια, γιατί χάσαμε τὴν ἀγνή πίστι, τὴν ζωντανή, τὴν καθαρή, τὴν ἀταλάντευτη πίστι στὸν Σωτῆρα Χριστὸ καὶ τὴν ἀγάπη μας στὴν Παναγία.
Ὡς ἀπόδειξη αὐτῶν, εἶναι ὅτι ἐπηρεασμένοι ἀπὸ ὅλες τὶς ἀλλότριες φωνές αὐτόχθονες καὶ ξένες, οἱ ὁποῖες δὲν τιμοῦν ἀληθινὰ τὸν Κύριο καὶ τὴν Παναγία σήμερα, κλονιστήκαμε κι ἐμεῖς, ὀλιγοπιστοῦμε καὶ φοβόμαστε ἀκόμα καὶ τὰ φρικτὰ Μυστήρια, τὰ ὁποῖα μᾶς προσφέρουν τὸ Πανάγιο Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας.
Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἡ μεγάλη σημερινὴ ἑορτὴ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου της Παναγίας, ἡ ἑορτὴ πού μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ Μητέρα μας εἶναι ἐδῶ, κοντά μας, ἀνάμεσά μας, ὡς «προστασία καὶ σκέπη». Ἂς ζητήσουμε νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ στερεώσουμε τὴν πίστι μας στὴν παρουσία της, στὴν ἀγάπη της, στὴν προστασία της. Ἂς τὴν παρακαλέσουμε νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ἐδραιώσουμε μέσα μας τὴν ἀταλάντευτη πίστι στὸ Χριστό μας.
Μὴν ἀμβλύνουμε, μὴν ψυχράνουμε τὴν πίστι μας στὸν Ἀναστάντα Κύριο καὶ Θεό, μὴν ἀκοῦμε ὀθνεῖες φωνὲς, οἱ ὁποῖες προσβάλουν τὸν Κύριο καὶ τὴν ὀρθόδοξη Πίστι. Μὴν ψυχράνουμε τὴν ἀγάπη μας στὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο. Μὴν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ μας καὶ ἀπὸ τὸν ἐκκλησιασμό. Ὅποιοι κι ἂν ἔλθουν, ὅποιοι κι ἄν μᾶς ζητήσουν νὰ ἀφήσουμε τὴν Παναγία μας καὶ τὸν Χριστό μας, μὴν τοὺς ἀκούσουμε.
Μέσα σὲ αὐτὴ τὴν «ὅασι», τὴν σημερινὴ ἑορτὴ τῆς Παναγίας μας, ἂς ἀναζωπυρώσουμε τὴν ἀπόφασί μας: «Θὰ ζῶ καὶ θὰ ὁμολογῶ τὸν Χριστό μου, θὰ ὁμολογῶ καὶ θὰ καταφεύγω πάντοτε στὴν Παναγία μου»!
Μετά πατρικῶν εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ